

Publicerad 2010-11-08 00:16 av Ingela Svenson

Vrede och trasor

Hon skriker ut sin vrede
över en annan människa
låter vreden bestämma sin
väg över de vida slätterna
där fåglarna svävar högt
övanför på termiken

i cirklar och serpentiner

regnet i hennes ansikte driver
mot det hon tror är randen på
universum och tippas henne
över kanten av galenskap

över nästa kant och nästa

bortom den femte kanten finns
inte ens trasor att väva mattor av

där finns ingenting, ingenting alls

den andra människans skuld
för hennes blåslagna ansikte

är hennes arv av vanmakt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingela Svenson med Poeter.se id #29619 innehar upphovsrätten